

రెండు రూపాల మనుషులు

రచన.

శ్రీ రేణుకా శ్రీ

మునిషిలో మర్మము, నీటిలోని లోతు-అంత సులభంగా-
కనుక్కో లేమంటారు. ఈ ప్రపంచంలో 'రెండు
రూపాల మనుషులు' చాలమంది వున్నారు.
పగలు 12 గంటలు-

ఎండ ఎర్రగా కాలిపోతూ వుంది. ఎక్కడ చూచినా
నీళ్ళున్నాయన్న భ్రమ కలుగుతూ వుంది. అంతటి వాతా
వరణంలో కూడ ఇరువురు మిత్రులు రై ల్వే స్టేషన్ -
'కాంటీస్' వద్ద నిలుచుని వున్నారు. మాటిమాటికి
'హ్యాండ్ కర్ ఫిఫ్'తో చెమటను తుడుచుకుంటున్నారు.
'వాచ్' కేసి చూసుకుంటున్నారు. ట్రయిన్ యింకా
రాలేదే దుకా? అని.

ఇద్దరూ సోదాలు త్రాగారు. ఇంతలో రావలసిన
ట్రయిన్ రానేవచ్చింది. అందులోంచి దిగవలసిన
అమ్మాయి దిగనే దిగింది.

'ప్రసాద్! ఆ అమ్మాయేరా, నేను చెప్పినమ్మాయి.
ఈ బ్లూకారి?' అన్నాడు-ప్లాట్ ఫారమ్ మీదికి దిగిన-ఆ
అమ్మాయిని ఆనవాలుతో సహా చూపిస్తూ నాథ్-విమిన్
జగన్నాథ్.

'నాయనా! జగన్నాథా! ఇంతకు మునుపు ఆ అమ్మ
యితో నీకు పరిచయమే లేదంటినే, ట్రయిన్ నుండి దిగ
గానే 'ఆమె'నని ఎలా కనుక్కున్నావు?' రేణుకా
ప్రసాద్ సందేహాన్ని వెలిబుచ్చాడు.

'అబ్బి! నూత్యుడు నిప్పులు క్రక్కుతుంటే, మధ్యలో
నీ ధర్మసందేహం లేమిట్రా? అదిగో మా యింటిప్రక్క
నున్న వాళ్ళక్కయ్య 'రిసీవ్' చేసుకుంటూ, సందేహం
తీరిందా?' అన్నాడు నాథ్.

బ్యూటీఫుల్, వెరీ బ్యూటీఫుల్, ఈ ఎందోకటి
ఏడ్చింది కాని...సంధ్యా కాంతులలో నయితే ఆ...
ఆ అమ్మాయి ..యింకెంత మెరిసి పోవు .? ఆ అమ్మ
యిని అలాగే చూస్తూ-అన్నాడు రేణుకా-ప్రసాద్.

'ప్రసాద్! నీ కవితాన్ని కట్టిపెట్టి, ఆ అమ్మాయి
యెంత బావుందో చూడు?'

'అదే చూస్తున్నాను, జగన్నాథా! ఈనాటి రచయి
తలు తమ కథలతో రాసే అందమైన హీరోయిన్లకంటే
ఎన్నో రెట్లు 'బెటర్'. నేచ్యూలర్ బ్యూటీ' అన్నాడు.

సౌందర్యో పాసకుడైన-రేణుకా ప్రసాద్.
'ఆ అమ్మాయి బయలుదేరింది ఇకనే వెళ్లిస్తాను.'
సౌందర్య పిపాసకుడైన నాథ్ బయలుదేరాడు.
'నన్నిక్కడ ఒంటరిగా వదిలా?' వెల్లముఖం వేశాడు
రేణుకా ప్రసాద్.

'సాయంకాలం మన మామూలు స్థలంలో కలుసుకుం
టాగా?' అంటూ జవాబుకైనా ఎదురుచూడకుండా వెళ్ళి
పోయాడు నాథ్. రేణుకా ప్రసాద్ అలాగే నిలబడి
పోయాడు-ఏం చెయ్యాలో తోచక. సస్పెన్స్-

* * * *

అసలు విషయం-
రేణుకా ప్రసాద్, నీగన్నాథ్ స్నేహితులు. ఇరువురూ
స్కూల్ ఫ్రెండ్స్ పాసయ్యారు. ఆ తరువాత - పరిస్థితుల
ప్రాబల్యంవలన-ఉద్యోగా స్వేషణతో మునిగి పోయారే
కాని, యింకా తేలలేదు. ప్రస్తుతం యిద్దరూ నిరుద్యో
గులు, పెండికావలసిన యువకులు.

జగన్నాథ్ యింటిప్రక్కనే - యీమధ్య ఎవరో-
రైల్వే తాలూకు మనిషి క్రొత్తగా అద్దెకొచ్చి చేరాడు.
ఆ యింట్లో గోపాలస్వామి, ఆయన భార్య-చింతామణి-
యిరువురే వున్నట్లున్నారు. పిల్లలు యింకా లేనట్లుంది.
వారు వచ్చి దాదాపు 2 నెలలు గడిచాయి. ఇంతలో
చింతామణి చెల్లెలు-అక్కడికి-వస్తున్నట్లు తెలిసింది.

ఆ విషయం తన చెల్లెలు ఆరుణద్వారా - తెలిసి
కొనిన మగధీరుడు, నాథ్ ప్రసాద్ తో చెప్పాడు.
ఆమె వచ్చే రోజు కొరకు ఎదురు చూశారు.
ఈ రోజు వెళ్ళారు. స్టేషన్ లో చూశారు.
పనిలేని మనసు పరిపరి విధాల పరుగిడుతుంటుం
దంటారు.

ఇదే నేమో?

* * *

ఆ రోజు సాయంకాలం-
'ఆ అమ్మాయి వేరు 'నీరజ' అట్ల-కాస్తే చిలిపి రకం
గానే కనిపిస్తుంది. అసలు విషయం ఏమిటంటే-ఆ అమ్మ
యికి పెండి ఆయ్యి దాదాపు ఆరు నెలలు కావస్తుంది.
ఆమె భర్త వి. ఎల్. డబ్ల్యు. ట్రయినింగ్ కళ్ళాడుట.

అందుకని అక్కగారింటికి వచ్చిందట. ఇదీ నేను నేక రించిన విషయం' అన్నాడు నాథ్ వుసారుగా యీల జేనూ. అన్ని విషయములు ఆమూలాగ్రంగా తన చెల్లెలు ద్వారా తెలిసికొనిన డిక్కెక్ట్.

'వెండ్రునదా? పాపం! నాథ్!! వేరీ డేంజర్. ఆనందాన్ని ఆసంపూర్తిగా అనుభవించిన జీవం. జీవిత మాధుర్యాన్ని కొద్దిగా రుచి చూచిన ప్రాణం, జాగ్రత్త. అయినా వివాహమయిన స్త్రీలతో సంబంధాలు పెట్టుకోవటం చాల తప్పు. 'అనిర్వరణీయమ్ పరకళత్రమ్ అని అన్నాడు కాళిదాసు. నాదీ అదే పాలనీ అన్నాడు సీరియస్ గా ఫీలింగు మార్చి రేణుకా ప్రసాద్.

'నోరు ముయ్యిరా! బుద్ధి లేకపోతే సరి' అంతకన్నా సీరియస్ గానే అన్నాడు నాథ్.

'అదేవిటి. నోరు తెరిచాడు ప్రసాద్.

'లేకపోతే ఏవిట్రా నీ మాటలు, నువ్వును. ఇప్పుడు ఎవరు, ఎవరితో సంబంధం పెట్టుకో జూస్తున్నారంటున్నావ్?' నాథ్ కళ్ళు కనిఱుపు లయ్యాయి.

'నాథ్! ఆవేశపడకు. ఇటీవ్ ఫ్రండ్లీ థింగ్. అయినా నాకు సూటిగా మాట్లాడే అలవాటుంది. ఏదో ఒక వుద్దేశ్యం లేకపోతే... ఆమెను గురించి యింత రా దాంతం ఎందుకు? ఇంత నేకరణ ఎందును??'

రేణుకా ప్రసాద్ మాటలతో నాథ్ నేలచూపులు చూశాడు. 'ఏడ్చావ్ లేవోయ్? బద్దుదాయ్!! ఏదో క్రొత్త అని సంబర పడాలి. అట్లని ఆశ పెట్టుకుంటామా? పిచ్చిపూహ.' నాథ్ మొలక మీసంమీద చిరునవ్వు మొలచింది.

* * * *

పదిరోజులు గడిచాయి.

జగన్నాథ్ కు నీరజకు బాగా పరిచయం యేర్పడ్డది. ఆరుణతో కలిసి నీరజ నాథ్ యింటికి వచ్చేది. నాథ్ నాన్న వుదయం లేనేపాలం పనికి వెళ్లేవాడు. అమ్మ వంటింట్లో వుండేది. ఆరుణ స్కూలుకు నెళ్ళేది. మంచి సమయం, నీరజ, నాథ్ లు కలిసి, కూర్చోని గంటలు తరబడి మాట్లాడేవారు. నవ్వు కునేవారు. అందులో ఎక్కువగా యీనాటి సినిమాల చరిత్ర వచ్చేది.

జగన్నాథ్ కూడ - అప్పుడప్పుడు నీరజ యింటికి (ప్రక్కలేగా?) వెళ్లేవాడు. గోపాలస్వామి సరి యింటిపట్టునవుండే ఘటంకాదు. ఇకపోతే ఫస్టు యియర్ స్కూల్ ఫైనల్ పాసయినందుకు నాథ్ ను యెంతగానో మెచ్చుకునేది చింతామణి. పేగా నాథ్ ఎంచక్కటి ప్రవర్తనతో ఆమె మనస్సులో మంచి ఆభిప్రాయాన్ని

చూరగొన్నాడు.

నాథ్ డిటెక్టివ్ పుస్తకాలను నీరజకు సహజేనే వాడు. తను కథలు రాసేందుకు కూడ సయత్నిస్తున్నట్లు చెప్పేవాడు. ఎవరైనా నీరజను గురించి ప్రస్తావిస్తే తనకు వీరజపై 'అక్క'లాటి ఆభిప్రాయం తప్పవేరే పుడేక్కా లేమీ లేవన్నట్లు నొక్కి చెప్పేవాడు, నాథ్ ఏదీ ఏమీ యినా యీ పదిరోజులలో నీరజకు వాథ్ మీద సదభి ప్రాయమే యేర్పడినదని చెప్పాలి.

* * * *

పక్షం రోజులు గడిచాయి.

నాథ్ -యిప్పుడు- రేణుకా ప్రసాద్ ను అంతగా కలుసుకోవటంలేదు. కనిపించినప్పుడల్లా ఏదో పనివున్నవాడిలా వాడావుడి పడుతూ- 'యిప్పుడేవస్తా'నంటూ, చిరునవ్వులు చితికించి, తప్పుకొని వచ్చేవాడు. రేణుకా ప్రసాద్ సన్నగా నవ్వుకునేవాడు. ఆ నవ్వులో- ఎక్కడో పూల తీగల సవ్వగులు వినిపించేవి.

ఆరోజు పూరిమ.

గోపాలస్వామి అండ్ ఫ్యామిలీ ఫస్టుషో సినిమాకు బయలుదేరారు.

ఆరుణద్వారా ఆవిషయాన్ని తెలిపికున్న నాథ్ - ఆరుణతో సహా- తనూ సినిమాకు బయలుదేరాడు. అందరూ కలుసుకున్నారు.

సినిమా హాలులో నాథ్ ప్రక్కగా నీరజ కూర్చోవటం తటసించింది. అదేం పెద్ద తప్పుగా కనిపించలేదు మిగత వారికి, నీరజకూడ 'ఫ్లీ'గా కూర్చుని సినిమా చూడసాగింది.

* * * *

మరుసటిరోజు సాయంకాలం రేణుకా ప్రసాద్ ను కలుసు కున్నాడు నాథ్,

'జగన్నాథా! ఎలా వుంది మీ అక్క?' అన్నాడు ప్రసాద్ నవ్వుతూ.

'వెళ్ళిపోయింది' భిన్న వదమడైన నాథ్ నిజంగా బాధ పడుతూ అన్నాడు.

'ఏం? ఎందుకని??' ఆత్రుతగా అడిగాడు ప్రసాద్.

'ప్రసాద్?' అంటూ విడ్చాడు నాథ్. అన్ని విషయములు పూసగుచ్చినట్లు చెప్పాడు.

'నాథ్! నేను ముందే చెప్పాను. విన్నావుకావు. ఏమయినా నీవు తప్పు చేశావు. తొందర పడ్డావు. రెండు రూపాల మనిషి వయ్యావు. చేతులు నాలినతర్వాత అటు పట్టుకుని ప్రయోజనం లేదు. నాథ్? మరోమారు యిలాంటి బలహీనతకు దిగజారకు.' అని ఓ చార్చాడు. మిత్రుడు- రేణుకా ప్రసాద్.